möllas wässind peaga, sõimas omma sõbro, kes ei wõinud ühtegi rahha mängiattele anda ja toutas wandega, et ta tulleval pühhapäwal keik pühhapäwa koli poisid tahtis ennese jure trahteris woõraks palluda.

Agga näddal on pitk, ja Jummala käsi ep olle ni lühhike, et ta mitte kässo üllekastujat ei peaks kinni wõtma. Enne kui pühhapääw jälle kätte joudis, läks meistri õdde kohtusse ja kaewas Andressе peale, et ta temma rahha olli warrastanud. Kohhus katsus sedda asja läbbi ja keik tunnistussed teggid sedda selgeks, et mu ükski, kui Andres se warras olnud. — Ta sai wangi honessе kinni pandud ja ei sanud täis werend aasta seal muud middagi kui kuiwa leiba ja wet ja peale sedda hea nahha täis witso.

Sepärrast, et ta agga weel noor ja alles lerimatta olli, peasis ta se kord suremast nuhtlussest, ja tedda woeti jälle omma ammetisse, et ta wõis omma poisi aastad wälja õppida ja selliks sada. Ta olli kingisseppa meistri jures tööl, agga se wanna eksitaja meister, kes tedda keige kurja peale jo enne olli õppetanud, se kiusaja waim ei lasknud tedda mitte lahti. Waewalt ollid kaks aastad möda läinud ja Andrest todi ühhe warrastud härja pärrast ahhelattes kohto.

Wata, nenda hakkas kurrat pissokesse asjaga peale; sepärrast hoia ennast ka keigewähhema patto eest, sest meie näme, et wähhäm pat ikka aeg aialt suremat sünnitas. Essiteks se warrastud tubbaka rahha, pärrast need tallad, mis Andres kõrtsis ärramängis, kunni wiekümne hõbberubla ja warrastud härjast sadik.

Tõssi on: kammeel ei woi nõala silmast läbbi minna; agga kurrat woib ka seddagi tehha ja pibo suitsoga wavrest läbbi minnes poisi süddant ärrarikkuda. Sepärrast on tarwis ikka palluda: Ärra sada meid mitte kiusatusse sisse!

Eesti-ma rahwa Kalender 1860 , lk. 25